

„Риба риби гризе реп“ Јасминка Петровић

ТЕМА: Јунаке десетогодишњаке муче разне бриге.

ИДЕЈА: Идеја овог романа је да на смешан и забаван начин јунаци сваке приче заједно решавају своје проблеме.

ПОУКА: Читајући овај роман научио сам да није важно како други изгледају и шта знају или не знају, већ је важно да се сви лепо друже и помажу један другом кад год је потребно.

ЛИКОВИ: Катарина, Дарко Чварко, Љуба Зуба, Стојке, Сања, Јелена, Милица, Пеца, Илија, наставница Софија и наставник Ненад.

Анализа романа:

Књига „Риба риби гризе реп“ садржи пет духовитих прича. Свака прича има наслов неке брзалице или загонетке. Приче говоре о деци која похађају четврти разред основне школе и имају проблем са задиркивањем или исмејавањем због великих ушију, великог стомака, великих зуба, наочара или сметњи у говору. Врло често Јасминка нам на комичан начин приказује како деца пролазе кроз те проблеме. Мени је следећа догодовштина у причи „Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити“ била посебно занимљива.

Дарку је мама увек паковала обимне ужине јер је волео да једе али и да дели са другарима. Међутим када је једног дана пошао на излет, пре уласка у аутобус пао је на леђа. Његов ранац је био веома тежак те је он изгубио равнотежу и пао. Већ на самом уласку у аутобус сви су га назвали Дарко Чварко. Нико није хтео да седи са њим. Од муке је почео да се презнојава. Почео је да му цури зној низ браду и да капље на панталоне. Брзо је извадио марамичу из ранца да се обрише, плашећи се да неко не помисли да се упишио. На крају је сео поред Пеце, који се наљутио и завалио у седиште у намери да не разговара са Чварком. Дарко је посматрао облаке, који су добијали разне облике. На небу су се смењивали облици људи и животиња. Почео је да прича приче на основу тих облика облака. Нико није веровао шта он види и сви су му се ругали али их је он и даље убеђивао. Мало по мало, деца су загледала облаке и видели су исто што и Дарко. Смејали су се његовим причама. Радосно су, током излета, сви поделила грицкалице и сокове из Дарковог ранца.

Било је ту још разних авантура, тужних и лепих дешавања. Катарини су се на пример ругали јер је имала велике уши. Дечак Илија, од којег се очекивало да увек зна одговор на наставничково питање, је био на муци када нешто није знао. Сања је исмевала своју школску другарицу Милицу јер носи наочаре а до краја приче „Два лончића четири поклопчића“ и сама је почела да носи наочаре па се крила да не би и њу исмевали. Љуба који је сам себи дао надимак Зуба, је са Стојкетом често исмевао другу децу јер је ваљда мислио да тако неће њега задиркивати због великих зуба. Оно што је мени најважније је то што сам научио да није лепо ругати се, јер не бих волео да мене неко исмева нити да ми се руга.